



Република Србија  
УПРАВНИ СУД  
Одељење у Новом Саду  
III-11 У 25738/20  
07.04.2023. године  
Београд

## У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Николић Врбашки, председник већа, Јелена Искић и Љиљана Коруга, чланови већа, са судским саветником Јеленом Илић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АД АА, ..., ..., кога заступа Александар Б. Стошић, адвокат из Београда, Капетан Мишина 26, против тужене АДМИНИСТРАТИВНЕ КОМИСИЈЕ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ради поништаја решења 14 број 031-8702/2020 од 12.11.2020. године, уз учешће заинтересованог лица ББ ДОО ..., ..., кога заступа Мирко Стефановић, адвокат из Београда, Војводе Степе 249, у правној ствари престанка права коришћења жига, након одржане усмене јавне расправе дана 29.03.2023. године, на нејавној седници већа одржаној 07.04.2023. године, донео је

## ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

**ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужилац АД АА, ..., ..., да заинтересованом лицу ББ ДОО ..., ..., накнади трошкове управног спора у износу од 52.626,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде са законском затезном каматом од дана истека рока за добровољно извршење до коначне исплате.

## Образложење

Оспореним решењем, по жалби овде заинтересованог лица, поништено је решење Завода за интелектуалну својину 990 број 2020/12332-Ж-... (...) од 10.08.2020. године и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање. Ожалбеним решењем од 10.08.2020. године, ставом 1. диспозитива, усвојен је захтев тужиоца, поднет дана 08.01.2020. године и утврђено да је жиг рег.бр. ... у речи "ВВ" са графизмом, чији је носилац ББ, ..., ..., престао да важи дана 18.01.2011. године због некоришћења на територији Републике Србије, за сву робу за коју је регистрован у класи .... Међународне класификације роба и услуга; ставом 2. одређено да ће се у Регистар жигова уписати престанак жига рег.бр. ... за робу у класи .... Међународне класификације роба и услуга на дан 18.01.2011. године и ставом 3. одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 25.12.2020. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због битне повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и неправилне примене материјалних прописа, наводећи да је у току другостепеног поступка направљен низ пропуста на штету тужиоца и да је одлука туженог контрадикторна образложењу побијаног решења. Наводи да тужени у образложењу другостепеног решења, само наводи који су све докази изведени у поступку код првостепеног органа, али се не види ни један релевантан разлог, као ни доказ за поништај првостепеног решења од 10.08.2020. године. Сматра да је првостепени орган усвојио захтев тужиоца правилном применом Закона о жиговима, на основу тачно и потпуно утврђеног чињеничног стања и вођењем поступка по одредбама Закона о општем управном поступку. Налази да позивање подносиоца жалбе, овде заинтересованог лица, на постојање пресуда Привредног суда и Привредног Апелационог суда, није ни од каквог значаја за поступак престанак жига због некоришћења, јер су поступци који су вођени пред Привредним судом у Београду 48П-1482/2017 и пред Привредним Апелационим судом, поступци који су вођени за поништај уговора о преносу права на жиговима, па само постојање ових пресуда није ни од каквог значаја за поступак по предлогу за престанак жига због некоришћења, јер се поступак за престанак жигова због некоришћења води једино и искључиво код Завода за интелектуалну својину и једино је тај орган меродаван да донесе такву одлуку. Истиче да тужени у образложењу побијаног решења не наводи ни један релевантан разлог за поништај првостепеног решења. Налази да се то што првостепени орган заинтересованом лицу није доставио поднесак предлагача од 25.06.2020. године не може сматрати разлогом за укидање првостепеног решења, јер се из образложења и првостепеног и другостепеног решења види да је изведен велики број писмених доказа, из којих се на поуздани начин могло утврдити да заинтересовано лице нема на тржишту робу из класе 30 у последњих пет година, нити је доставио доказ којим би могао да оправда непостојање те робе на тржишту. Указује да из свих приложених доказа, као и из образложења пресуда Привредног суда и Привредног Апелационог суда на које се подносилац жалбе стално позивао, произлази да је ББ d.o.o. Из ... стварао идејна решења за потребе ГГ, правног претходника тужиоца и вршио штампање картонске амбалаже, а што све иде у прилог тврдњи да ББ d.o.o. Из ... никада није имао робу из класе ... на тржишту што је навео и у жалби коју је уложио на првостепено решења. Наводи да је очигледно да овлашћено лице првостепеног органа није сматрало да треба достављати поднесак од 25.06.2020. године противнику предлагача на одговор, јер се радило искључиво о чињеницама које су већ изнете у ранијим поднесцима. Даље истиче да се постојање Уговора о лиценци између ГГ и заинтересованог лица од 2005. године, који је престао 2017. године, не сматра коришћењем жига у смислу члана 64. Закона о жиговима. Наводи да се код првостепеног органа води укупно седам предмета за престанак жигова због некоришћења, да је у четири предмета првостепени орган одлучио да донесе решење о престанку жигова због некоришћења у класи 30 Међународне класификације робе и услуга, да се ради о два жига ГГ ДД са графизмом и два жига ВВ, те да за три захтева за престанак жигова због некоришћења жигова ДД још није донето решење у првом степену. Сматра да се таквим поступањем туженог наноси штета тужиоцу и без икавог

разлога се неко ко производи кондиторски производ више од 20 година и за кога зна цела Србија онемогућава да користи жиг по коме је препознатљив, а заинтересованом лицу, које нема робу у класи 30 се оставља могућност да спречи произвођача ГГ ДД да користи жиг по коме је препознатљив на тржишту. Указује да је АД АА ... правни следбеник са 100% оснивачког удела привредног друштва ГГ d.o.o., да је на основу уговора о лиценци од 05.06.2006. године првостепени орган утврдио да је закључен између ББ d.o.o. Из ... и Фабрике кондиторских производа “ГГ” из ... као стицаоца искључиве лиценце, на период до дана окончања поступка приватизације, те да наведени уговор није уписан у Регистар жигова код Завода за интелектуалну својину из чега произилази да он производи правно дејство између уговорних страна али не и према трећим лицима. Налази да се позивање на постојање уговора о лиценци као коришћење жига не може прихватити, јер Закон о жиговима у члану 64. изричито наводи да се коришћењем жига не сматра плаћање таксе за продужење важења жига, као ни закључење уговора о преносу права, лиценце или залози, па се само постојање уговора о лиценци на које се позива заинтересовано лице не сматра коришћењем жига. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у детаљно образложеном одговору на тужбу остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице у одговору на тужбу, наводи да је тужба поднета са циљем одуговлачења поступка и да представља злоупотребу процесних права. Даље наводи да је жиг рег.бр. ... у речи “ВВ” са графизмом прати робу у класи .... тако да носилац оспореног жига, тј. заинтересовано лице који се не бави производњом производа од житарица – кексом није могао користити жиг непосредно, већ је морао то право преноса учинити уговором о лиценци, али пошто се забрана по привременој мери односила на располагање и отуђење, то значи и да су постојали оправдани разлози некоришћења жига у смислу одредбе члана 64. став 3. Закона о жиговима. Налази да то што његова делатност није производња кекса, нити производа од житарица, не може да буде ограничење да буде ималац права, тј. носилац жига, што даље упућује да се његово коришћење огледа кроз даље располагање и отуђење, а управо то му је било онемогућено. Сматра да је погрешно мишљење тужиоца да није био неопходно достављање поднеска од 25.06.2020. године у току вођења првостепеног поступка зато што се у њему не наводе нове чињенице, с обзиром да на тај начин повређено право заинтересованог лица зајемчено чланом 36. став 1. Устава РС, те да је недостављањем поднеска повређено његово право на расправљање. Даље истиче да је првостепени орган потпуно игнорисао приложене пресуде у поступку који је вођен између Привредног друштва ГГ и заинтересованог лица, те да није могао другачије од суда утврђивати чињенично стање. Истиче да првостепени орган није могао да изведе закључак о некоришћењу, а да је притом игнорисао одредбу члана 64. став 6. Закона о жиговима којом је прописано да се неће донети решење о престанку жига због некоришћења ако је коришћење жига започело или је настављено после истека непрекидног временског периода од пет година у ком жиг није коришћен, а пре подношења захтева за престанак жига због некоришћења, осим ако је до започињања

или настављања коришћења дошло пошто је носилац права сазнао да ће бити поднет захтев за престанак његовог жига и ако је коришћење започето или настављено у периоду од три месеца пре подношења захтева за престанак жига. Налази да из приложених доказа првостепени орган није могао да утврди период од 5 година некоришћења тако да жиг престаје, како се наводи у првостепеном решењу, дана 18.01.2011. године. Указује још и да је првостепени орган повредио правила поступка с обзиром да је пропустио да правилно и потпуно утврди све чињенице и околности које су од значаја за доношење законитог и правилног решења, чиме је и чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено. Предлаже да суд тужбу одбије, а тужиоца обавезе да заинтересованом лицу накнади трошкове управног спора на име састава одговора на тужбу у износу од 36.000,00 динара са законском затезном каматом од дана доношења пресуде до коначне исплате под претњом принудног извршења. У поднеску од 22.12.2021. године, заинтересовано лице је указало суду да су поступци који су покренути пред првостепеним органом зауставили одлучивање у судском поступку по тужби заинтересованог лица пред Привредним судом у Београду, те да је у преостала три предмета по захтевима тужиоца који су наставили да се воде пред првостепеним органом у погледу жигова рег.бр. ..., ... и ... донето првостепено решење којим је одбијен захтев предлагача, овде тужиоца.

Усмена јавна расправа одржана је дана 29.03.2023. године у присуству пуномоћника тужиоца и заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваног туженог, у смислу одредбе члана 38. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, број 111/09).

На усменој јавној расправи пуномоћник тужиоца је изјавио да остаје код тужбе, наводи из историјата из тужбе и петитума тужбеног захтева. Указао је на наводе из образложења тужбе посебно у погледу достављања поднеска од 25.06.2020. године, као и да је првостепени орган правилно поступио у смислу члана 9. ЗУП-а, а поштујући начело економичности и делотворности поступка. Оспорава наводе из одговора на тужбу туженог и заинтересованог лица и указује да је првостепени орган једино стручан и законом овлашћен да одлучује о настанку и престанку права жига, те да је првостепено решење донето на основу спроведеног доказног поступка опсежно спроведеног уз бројну писмену документацију, као и да је неспорно утврђено да овде заинтересовано лице никада није производио, нити се бавио прометом робе из класе 30 бисквита и кекса, па сходно члану 64. Закона о жиговима није могао да га користи на начин како је то законом прописано. Трошкове не тражи. Оспорио је наводе заинтересованог лица на расправи као неосноване и навео да тумачење члана 64. није правилно и да је главни извор права закон, а судска пракса и доктрина само помоћни извор права.

На усменој јавној расправи пуномоћник заинтересованог лица изјавио је да остаје код писменог одговора на тужбу и поднетих поднесака, оспорава наводе на данашњој расправи и сматра да су правно неутемељени и изведени супротно ЗУП-у, те да се тим навдима начело економичности ставља испред начела правичности. Указује да недостављањем наведеног поднеска 25.06.2020. године, првостепено решење чини

незаконитим. Сматра да Завод није једино стручни орган јер је изнад завода увек суд. Надаље указује и понавља наводе из својих поднесака који се налазе у спису предмета, те поново указује на чл. 64. Закона о жиговима и погрешном тумачењу истог. Указује да се ради о злоупотреби права од стране овде тужиоца АД АА и да је у току 2023. године од стране ГГ, поднет нови захтев који је идентичан овом предметном захтеву. То је битно из разлога што је овде тужилац 100% власник — ГГ, тако да поднесу на једном месту један захтев, а на другом други, потпуно на тај начин паралашећи као управни, тако и управни спор, као и парнични поступак. Сматра да се изводи погрешно тумачење коришћење жига у смислу само производње и пласирање робе. Указује да је поднето укупно 7 захтева за престанак жига и то 5 ДД и 2 ВВ, те да је у 4 предмета другостепеном одлуком поништена првостепена одлука укључујући и овај из овог предмета, па пошто се то десило првостепени орган је затим поучен од стране Административне комисије донео 3 нова првостепена решења, којим се одбија захтев за престанак жига, а која решења су од стране другостепеног органа потврђена. Указује на одлуку овог суда под бр. У. 25737/20 од 18.01.2023. године, а ради уједначавања судске праксе. Потражује трошкове и то на име састава одговора на тужбу и два поднеска у износу од по 36.000,00 динара, за приступ на расправу износ од 37.500,00 динара, затим путне трошкове према признаници коју предаје за списе предмета на релацији Београд – Нови Сад – Београд, у укупном износу од 11.400,00 динара, а који износ обухвата 190 км пута, 200 дин/лит бензина пута 30%, затим путарине у укупном износу од 480,00 динара и одсуства из канцеларије у износу од 5 часова, у укупном износу од 7.500,00 динара. Надаље је изјавио да ће доставити признаницу о наплаћивању путарине за повратак Нови Сад – Београд, заједно са саобраћајној дозволи у фотокопији као доказ да је превод вршен сопственим возилом.

Оцењујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу туженог органа и заинтересованог лица, списка предмета ове управне ствари, као и навода пуномоћника заинтересованог лица са расправе одржане дана 29.03.2023. године, нашао да је тужба неоснована.

Из стања у списима и образложења оспореног решења произлази да је тужилац дана 08.01.2020. године, поднео захтев за престанак због некоришћења жига рег. бр. ... (Ж-...) у речи “ВВ” са графизмом на територији Републике Србије, носиоца, овде заинтересованог лица ДОО ББ, ..., ... за сву робу – кекс – за коју је регистрован у класи .... Међународне класификације роба и услуга. Наведеним захтевом тужилац је затражио престанак жига рег. бр. ... у целини јер према његовим сазнањима носилац права, није користио оспорени жиг за робу за коју је регистрован у смислу одредбе члана 64. став 1. Закона о жиговима. Као правни интерес за подношење захтева навео је да жели да поднесе захтев за признање жига, те да постоји могућност да се оспорени жиг појави као сметња за регистрацију његовог знака будући да жиг садржи назив „ГГ“ при чему је предлагач 100% члан привредног друштва “ГГ” d.o.o. У складу са одредбом члана 63. став 1. Закона о жиговима, носилац предметног жига се изјаснио о захтеву за престанак жига због некоришћења. Такође, странке су се током поступка

међусобно изјашњавале на поднеске и исказе супротне стране у којима су износиле чињенице од значаја за решавање ове управне ствари. Првостепени орган је у спроведеном поступку у смислу одредаба чл. 64-69. Закона о жиговима („Службени гласник РС”, бр. 104/09, 10/13 и 44/18-др. закон), након што је утврдио да странке у својим поднесцима нису износиле нове чињенице и доказе, донео ожалбено решење од 10.08.2020. године, којим је усвојио захтев тужиоца за престанак због некоришћења жига рег. бр. ... (Ж-...) у речи “ ВВ” са графизмом, на територији Републике Србије. Наведеним решењем првостепени орган је утврдио да у конкретном случају тужилац као предлагач има својство заинтересованог лица за подношење захтева за престанак због некоришћења жига рег. бр. ..., пошто је као основане прихватио наводе из захтева за престанак због некоришћења који се односе на постојање могућности да се оспорени жиг појави као сметња за регистрацију његовог знака АД АА ... будући да садржи назив „ГГ“ при чему је предлагач 100% члан привредног друштва "ГГ" ДОО о чему је као доказ приложио извод из регистра Агенције за привредне регистре. Против наведеног решења носилац жига, овде заинтересовано лице ББ ДОО је изјавио жалбу, а првостепени орган је примерак жалбе доставио тужиоцу у циљу пружања могућности другој страни да се изјасни о наведеним доказима и чињеницама изнетим у жалби. Тужени орган је увидом у жалбу и нове доказе који по речима заинтересованог лица представљају део пословне документације „ГГ“ за спорни период, у ком је за првостепени орган остало недоказано у којој је количини, временском периоду и на ком простору на домаћем тржишту фактички дошло до промета робе обележене оспореним жигом, одговора на жалбу, побијаног решења, као и списка предмета у другом степену, утврдио да је жалба основана, јер је првостепени орган побијано решење донео уз повреду одредаба управног поступка, те да решење треба поништити и предмет вратити првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање. Увидом у списе предмета тужени је утврдио да је првостепени орган повредио право жалиоца (заинтересованог лица) чињеницом да му није доставио поднесак предлагача, овде тужиоца, од 25.06.2020. године, с обзиром да се из образложења побијаног решења на страни 5. види постојање тог поднеска и интерпретира се његова садржина. Тужени је нашао да су у том смислу основани наводи из жалбе да је првостепени орган учинио повреду правила управног поступка на штету жалиоца, овде заинтересованог лица, јер је повредио одредбе члана 10. и 11. Закона о општем управном поступку којим је прописано да се у поступку морају утврдити правилно и потпуно све одлучне чињенице, као и да се пре доношења решења странци мора омогућити да се изјасни о чињеницама и околностима које су од значаја за доношење решења. Првостепеном органу је наложено да цени нове доказе о коришћењу оспореног жига односно о количини, временском периоду и на ком простору на домаћем тржишту је фактички дошло до промета робе обележене оспореним жигом и да жалиоцу, овде заинтересованом лицу достави изјашњење предлагача од 25.06.2020. године и омогући му да се изјасни о чињеницама и околностима које су од значаја за доношење решења.

Одредбама члана 10. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/2016) прописано је да је орган дужан да правилно, истинито и

потпуно утврди све чињенице и околности које су од значаја за законито и правилно поступање у управној ствари, а према ставу 2. истог члана закона, овлашћено службено лице одлучује по свом уверењу које чињенице узима као доказане, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа посебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка.

Према члану 11. став 1. истог закона, странци мора да се пружи прилика да се изјаснио чињеницама које су од значаја за одлучивање у управној ствари, а према ставу 2. без претходног изјашњавања странке може се одлучити само када је то законом дозвољено.

Одредбама члана 171. став 3. наведеног закона прописано је да ако другостепени орган нађе да ће недостатке првостепеног поступка брже и економичније отклонити првостепени орган, он ће својим решењем поништити првостепено решење и вратити предмет првостепеном органу на поновни поступак. У том случају, другостепени орган је дужан да својим решењем укаже првостепеном органу у ком погледу треба допунити поступак, а првостепени орган је дужан у свему да поступи по другостепеном решењу и да, без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од пријема предмета, донесе ново решење. Против новог решења странка има право на жалбу.

Полазећи од наведеног чињеничног стања ове управне ствари и цитираних законских одредаба, правилно је, по оцени Управног суда, поступио тужени орган када је поништио решење првостепеног органа број: 990 број 2020/12332-Ж-... (...) од 10.08.2020. године и предмет вратио на поновни поступак, дајући за своју одлуку довољне и на закону засноване разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд. Ово стога што је у поступку по жалби тужени орган правилно утврдио да је првостепени орган повредио право заинтересованог лица на тај начин што му није доставио поднесак тужиоца од 25.06.2020. године, с обзиром да се из образложења побијаног решења на страни 5. види постојање тог поднеска и интерпретира се његова садржина. Исправан је закључак туженог да су у том смислу основани наводи из жалбе да је првостепени орган учинио повреду правила управног поступка на штету жалиоца, овде заинтересованог лица, јер је повредио одредбе члана 10. и 11. Закона о општем управном поступку којим је прописано да се у поступку морају утврдити правилно и потпуно све одлучне чињенице, као и да се пре доношења решења странци мора омогућити да се изјасни о чињеницама и околностима које су од значаја за доношење решења. Првостепеном органу је правилно наложено да цени нове доказе о коришћењу оспореног жига односно о количини, временском периоду и на ком простору на домаћем тржишту је фактички дошло до промета робе обележене оспореним жигом и да жалиоцу, овде заинтересованом лицу достави изјашњење предлагача од 25.06.2020. године и омогући му да се изјасни о чињеницама и околностима које су од значаја за доношење решења. Управни суд је оценио да је тужени орган правилно закључио да првостепено решење треба поништити, као и да је тужени орган за донету одлуку дао довољне и јасне разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Суд је ценио наводе тужбе, али имајући у виду напред изнето налази да су без

утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари. Тужиоцу ће у поновном поступку бити омогућено учешће с правом да указује на све релевантне чињенице за правилно и законито решење ове управне ствари, као и да против новог решења изјави одговарајуће правно средство уколико не буде задовољан одлуком.

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореним решењем није повређен на штету тужиоца, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима тужбу одбио и одлучио као у диспозитиву решења.

Разматрајући захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора, суд је применом одредаба члана 66, члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима, сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) одмерио трошкове управног спора у укупном износу од 52.626,00 динара, и то у висини награде адвокату за састав одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара, трошкове заступања на рочишту за усмену јавну расправу у износу од 18.000,00 динара, у складу са тарифним бр. 43. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС”, бр. 121/12...37/21), накнаду трошкова превоза сопственим возилом према члану 9. став 1. алинеја 3 наведене тарифе, на релацији Београд - Нови Сад - Београд у износу од 10.146,00 динара (30% од цене бензина од 178,00 динара по 1 км, за укупно 190 км) и 480,00 динара на име путарине на наведеној релацији, као и за одсуствовања из канцеларије за 5 сати износ од (30x50) x 5 сати, укупно 7.500,00 динара са законском затезном каматом од дана истека рока за добровољно извршење до коначне исплате, у складу са чл. 277. став 1. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ“, бр. 29/78...57/89, „Службени лист СРЈ“, бр. 31/93...44/99 и “Службени лист” РС 18/20), у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Заинтересованом лицу нису досуђени трошкови за састава поднеска од 29.03.2022. године и састав поднеска од 22.12.2021. јер ови трошкови нису били потребни ради вођења поступка у смислу члана 154. Закона о парничном поступку. У преосталом износу и за остале тражене трошкове суд је нашао да је захтев заинтересованог лица неоснован, будући да није у складу са наведеном Тарифом, па је одлучио као у ставу 2. диспозитива.

**ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ**

**Дана 07.04.2023. године, III-11 У 25738/20**

**Записничар  
Јелена Илић, с.р.**

**Председник већа - судија  
Гордана Николић Врбашки, с.р.**

**За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Дејан Ђурић**

**НМ**